

gjenstande. Ja, hvis det var Luxusgjenstande, skulde jeg i Et og Alt tiltræde hans Mening. Jeg troer, at han var i sin fuldkomne Ret, da han i sin Tid stillede et Forslag om at forhøje Tolden paa Viin og nedfattede den paa andre Artikler, som kunde være Menigmand og de fattige Classer mere til Nytte, men det Samme er netop Tilfældet her. Det er et reent Sundhedsspørgsmaal for den mindre Formuende, hvorom det her dreier sig, og det kan jeg saameget mere bevidne for den Communes Bedkommende, hvor jeg hører hjemme, thi der kunne vi kun faae godt drickelig Vand, naar vi hente det i en passende Afstand fra Byen; men den fattige Mand har ikke Raad til, saaledes stædigt at lade hente Vand til sit daglige Huisbrug, og derfor maa han naturligviis ogsaa lide under alle de Ulemper, som fremkomme for ham og hans Familles Sundhed derved, at de maae bruge daarlige, ja smudsigt Vand, saaledes som det der for en stor Deel er, til deres daglige Fornødenheder. Det er derfor ikke uden nogen Grund, men en fuldkommen rigtig Betegnelse, naar en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Wilkens) har sagt, at Spørgsmaalet her er en „Livsfag“ for Kjøbstæderne. Det er allerede blevet anført, at Dødeligheden i Aalborg er større end noget andetsteds, og jeg skal hertil ganske specielt føie, at det netop har vist sig, at Dødeligheden navnlig er større i de fattigere Classer. Det Anførte gjælder ligesaa, naar ikke disse Indretninger blive indførte i Kjøbenhavn, og det ikke blot med Hensyn til Vand, men i større Grad med Hensyn til Cloakvæsenet. Enhver kender jo af det sidste Aars Erfaringer, hvilke Ulemper der ere forbundne med de nærværende Tilstande. Den Rige kan bevare sig derfor, han kan i hede Sommere, og paa an-

dre Tider, naar Uddunstningerne plage ham, flytte bort fra Byen ud paa Landet; men det kan Menigmand og den fattige Mand ikke, ligesaa lidt som han kan forskaffe sig det gode Drickevand, som han behøver til sin Sundheds Pleie. Der er derfor her slet ikke Tale om at befordre noget slags Luxusgjenstande, men Forslaget vedrører netop en Sag, som er i den almindelige Sundhedspleies, og navnlig de Ubemiddeltes Interesse, og derfor maa Enhver, hvem denne Sag ligger varmt paa Hjerte, gjøre sit Bedste til at see Loven fremmet. (Bredt gendahl: Meget rigtigt!)

J. Petersen: Hvad der har foranlediget mig til at begjære Ordet, er, at der af en ret Rigsdagsmand er udtalt, at det er af et vrangt Begreb, naar der tales imod Loven. Jeg har allerede reengang udtalt, at jeg ved Lovens Forelæggelse var tilbøielig til at stemme for den, men at jeg efter den Retning, Discussionen havde taget, ikke kunde Andet end føle Betænkelse derved, og denne Mening maa jeg endnu fastholde. Naar saaledes den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 3de Valgtreds (H. Nielsen) har yttret, at han havde faaet en Petition fra Roeskilde, hvori det saa godt som blev ham lagt paa sinde, at han skulde virke for nærværende Lov, saa maa jeg gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at der muligviis inden denne Lovs Vedtagelse vil indkomme Petitioner fra Landsbycommuner, som f. Ex. gif ud paa, at de ønskede Løbsfrihed for Indførsel af Bindovne og Comfurindretninger og lignende Gjenstande, som befordrede Sundhedspleien; jeg mener saaledes, at det vilde gaae i en Uendelighed, dersom man skulde lade sig bevæge af Petitioner, der i saa Henseende indkom.